

Varför Rovdjursföreningen anser att det i nuläget inte finns förutsättningar för licensjakt på varg

1. Genetiken är den verkliga akilleshälen i vargförvaltningen; har varit hela tiden och är fortfarande!

Inaveln minskade ett tag, men har under 2013 ökat igen – *det är ett trendbrott!* Inaveln är nu åter lika hög som avkomma efter syskon, vilket är oacceptabelt.

Det beror på att två invandrade vargar som fick valpar 2008 (en i Kynnareviret Norge och en i Galvenreviret i Sverige) bidrog till att inaveln minskade en period. Men inget nytt genetiskt tillskott har tillkommit efter det eftersom de finsk-ryska Tivedenvargarna ännu inte bidragit genetiskt och läget för dem idag är mycket oroväckande (se pkt 3), därför ökar inaveln nu igen.

Åtgärd: avvakta med licensjakt tills det finns fler invandrade vargar och gentiken visar en stabil förbättring!

2. Vargstammens storlek och invandring hör ihop som kommunicerande kär! desto färre invandrade vargar ju fler vargar krävs för en livskraftig vargstam!

- Det är en vetenskaplig sanning som ingen kan säga emot.
- Hela vargstammen är grundad av endast 5 individer; varav endast 3 vargar tillkommit efter det att det första paret etablerade sig i Värmland för över 30 år sedan (1983).
- Ånyo - det senaste vargpåret i Tiveden har ännu inte bidragit till vargstammens genpool (se pkt 3), varför stammens grundare *fortfarande endast är fem* (och inte sju som det står i 2013 års rovdjursproposition).

Den smala genetiska basen på endast fem vargar är grunden till den höga inaveln.

Åtgärd: samma som under pkt 1.

3. Tivedenvargarna har inte bidragit till vargstammens genpool ännu - och läget för dem ser oroväckande ut!

Förra regeringens bedömningar – som finns uppgivna i propositionen (Prop. 2012/13:191) – som ligger till grund för vargförvaltningen – förlitar sig i mycket hög utsträckning på de två finskryska vargar som flyttades till Tiveden under 2013. Läget ser dock oroväckande ut för dessa vargar nu: Av de valpar som föddes 2013 fanns fyra kvar vintern 2014, av dessa har tre skjutits i skydds jakt under våren 2014, den fjärde vet man inget om. Det finns ännu inga tecken på att nya valpar fötts under 2014.

Det är dock först när Tivedenparets valpar får egna valpar som sprider sina gener i populationen som något genetiskt tillskott sker. Men - OCH DET ÄR VIKTIGT – Tivedenvargarna räcker inte på långt när ensamma till för att få ned inaveln till under de 10 % som genetiker rekommenderar som en absolut minimnivå för en genetiskt hälsosam vargstam. För det krävs en omfattande och kontinuerlig invandring av obesläktade vargar från Finland till Sverige.

Åtgärd: samma som under pkt 1 och 2.

4. Vargstammen har inte gynnsam bevarandestatus!

Referensvärdet anger det antal vargar som behövs för att gynnsam bevarandestatus ska vara uppnådd. Gynnsam bevarandestatus är ett centralt begrepp när det gäller licensjakt som jakten ska värderas mot. Det nuvarande värdet på 270 vargar saknar vetenskaplig förankring eftersom det inte finns några genetiska beräkningar medtagna i det. Det har Naturvårdsverket rapporterat till förra regeringen i juli 2012 gällande det underlag förra regeringen lutar sig mot för de 270 vargarna, som togs fram då. Underlaget avfärdades då av såväl forskare som av Naturvårdsverket som *oanvändbart för en bedömning av vargstammens livskraft*, men presenterades icke desto mindre igen i propositionen hösten 2013. Slutsats: vargstammen har inte gynnsam bevarandestatus vid 270 vargar.

Åtgärd: Regeringen måste avvakta med licensjakt och ge Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram en ny vetenskaplig beräkning för hur många vargar som behövs för att uppnå sådan. Det antal vargar som behövs hänger intimt ihop med hur stor invandringen är (se pkt 2 ovan).

5. Vad som fattas i vargförvaltningen idag

- Själva grunden saknas: dvs ett vetenskapligt grundat referensvärde för hur många vargar som behövs som innefattar genetiska beräkningar.
- det saknas ett mål och en konkret strategi för att få ned inaveln respektive öka invandringen.
- det saknas en konkret strategi för att åstadkomma en *kontinuerlig* genetisk kontakt mellan svenska vargar och vargpopulationerna österut i Finland och Ryssland.

Åtgärder: Regeringen måste avvakta med licensjakt och ge Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram ett nytt referensvärde för varg, samt sätta upp ett mål om att inaveln ska sänkas till en viss nivå. Dessutom måste det finnas en realistisk och genomförbar strategi för att säkra behovet av invandring, vilket medför att det är nödvändigt att tillåta vargetableringar i norra Sverige.

6. Jaktbeslut måste kunna överklagas till domstol!

Förra regeringen vidtog åtgärder som innebär att miljöorganisationers rätt att överklaga jaktärenden till *domsstol* försvann i och med att licensjakten delegerades till länsstyrelserna. Enligt det nya regelverket kan länsstyrelsernas jaktbeslut endast överklagas till Naturvårdsverket och det räcker inte.

Åtgärd: Regeringen måste avvakta med licensjakt och se till att den demokratiska ordningen återställs så att miljöorganisationer återfår rätten att överklaga beslut till domstol.

Först när detta är på plats kan man börja diskutera licensjakt på varg!